

[Sundhedsministeren]

personalegruppe man taler om, at vores arbejdsliv også på det felt selvfølgelig har betydning for, hvordan vi opfører os.

Derfor er det ikke noget med restriktioner. Det er noget med en dialog. Men det er også noget med at give hinanden nogle ideer til, hvordan man kan tackle sådanne situationer. Vi ved alle sammen udmærket, at det rent psykologisk er svært at tackle drikkeri på en arbejdsplads, specielt er det svært i forhold til en konkret person. Er der nogle tilbud? Er der mulighed for, at vi kan lære af hinanden?

Jeg vil godt slutte af, som jeg indledte, med at sige tak for tilslutningen. Den føler jeg ærligt talt i hvert fald fra et flertal til de konkrete elementer, der var med i min tale. Det er under alle omstændigheder min agt at fortsætte med de bestræbelser, der ligger i det. Ingen kan garantere noget som helst om, hvor meget man vil kunne få sat forbruget ned, men det, jeg synes er vigtigt, er i virkeligheden at skabe en grobund, en forståelse, en interesse i befolkningen som sådan for, hvordan vi alle sammen i høj grad er påvirket af, at der er kommet et betydeligt større alkoholforbrug i dette samfund. Det vil efter debatten i dag fortsat være min arbejdsplan.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Debatten er vel snart ved at være slut. Jeg har længe siddet og spekuleret på, hvordan den egentlig er forløbet. Hvad er der kommet ud af den? Hvad var meningen med den?

Kristeligt Folkeparti lagde fra starten op til, at det skulle være en positiv debat og ikke en debat, hvor vi skulle slå hinanden i hovedet med forskellige motiver, men vi skulle prøve på at se, hvad vi sammen kan gøre for at løse et af vore allerstørste problemer.

På trods af, at der måske har været lidt tilløb til, at man skulle diskutere hinandens motiver, har der dog lydt det gennemgående i alle taler, at man var klar over, at der er et alkoholproblem i Danmark. Man er også enig i, at man skal prøve at løse det. Jeg er glad for, at sundhedsministeren til sidst sagde, som jeg også sagde i starten, at der skal være Alkohol- og Narkotikaråd og et forebyggelsesråd. Hvordan det skal fungere, vender vi siden tilbage til, når vi har set et lovforslag. Det startede jeg med at sige, for jeg håbede, at debatten ikke skulle dreje sig om det, for det kommer den nemlig til siden hen.

Det, der er væsentligt nu, er, at vi prøver at gå i gang med nogle initiativer til at hjælpe de mennesker, som har et problem, og til at forebygge. Det var måske det ord, jeg savnede i nogle af indlæggene. Man prioriterede ligesom ikke, hvordan vi undgår, at nogen overhovedet får et alkoholproblem.

Kristeligt Folkeparti har igennem årene gang på gang sagt – det gælder alkohol, og det gælder kriminalitet – at det er vigtigt at finde ud af årsagerne dertil. Det er klart, at der altid er nogle årsager. Men der er også nogle holdninger. Forældres holdning til alkohol, lederes holdning til alkohol, og arbejdspladsens holdning til alkohol smitter af, og vi må sige, at det altid er de svage, der betaler prisen. De stærke, de, der kan styre deres forbrug, har ingen problemer, men den, der er svag af natur eller af andre årsager, har brug for vores støtte og hjælp. Det er derfor, vi prøver at tage nogle initiativer til at lave nogle ting, der ikke behøver at genere de mennesker, som mener at kunne styre deres forbrug, og det er heldigvis de fleste.

Det, der er problemet, er den vattede holdning, man har til alkohol. Man tør erkende, at der er et problem i det. Alkohol er et farligt opløsningsmiddel, som skal omgås med omtanke. Det ved man. Derfor er det også nødvendigt, at børn og unge ikke kaster sig ud i eksperimenter, for det kan komme til at koste dyrt.

Vi er nødt til at have en holdning til, hvordan vi handler over for børn og unge. Kristeligt Folkeparti har tidligere ment – og mener stadig væk, det er vist bare svært at få flertal for det – at man heller ikke skal sælge alkohol til personer under 18 år.

Vi mener også, at loven skal overholdes, hvad man ikke gør. Hvis vi bare kunne komme så langt, at vi overholder de love og bestemmelser, vi har, og at det koster ens virksomhed, hvis man udskænker alkohol. Men vi har altså dette med, at når det drejer sig om alkohol, gør det ikke så meget. Lige så vel som når en forbrydelse, et spritdrab eller lignende har fundet sted, nå ja, han eller hun var jo påvirket, var fuld, så de kan egentlig ikke gøre for, hvad de gjorde. Det er forkert.

Det kan godt være, at man er kommet så langt ud, at man efterhånden ikke ved, hvad man skal gøre. Derfor sagde jeg også i starten i dag, at det er vigtigt, at vi så tidligt som muligt erkender, når et menneske har et problem. Jeg